

ENDETIDENS PANORAMA I LYS AV JOHANNES ÅPENBARING

Del 4 av Per Braaten

Dato 2.6.24 (red. A. Solberg)

C. Artikkel nr. 4

- Dommen over endetidens Babylon.
- Avslutningen av Jesu Kristi annet komme
- Den første oppstandelse
- Hva med Antikrist, Den falske Profet og dragen?

Hva vil skje under avslutningen av endetidens store Trengsel? Hva skjer på jorden? Og vil det som skjer på jorden også gi gjenklang i himmelen? Og kanskje også i avgrunnen? Vil historiens siste akt være et inferno av mørke og kaos, eller finnes det glimt av håp for en videre fortsettelse?

For mennesker er dette skjult, men ikke for Gud. Og **noe** av det Gud har bestemt har han latt nedtegne for oss i sitt Ord. *For Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbart sine skjulte råd for sine tjenere profetene. Amos 3,7.*

Dommen over endetidens Babylon

Dommen over endetidens omkalfatrende begivenheter har funnet sted. Den store skjøge - endetidens falske løgnkirke og det religiøse Babylon - har fått sin rettferdige dom. *Åp.17*. Og det samme kan sies om det kommersielle Babylon, med all sin overdådige luksus av materiell rikdom og glitrende, men forførende kultur. *Åp.18*. I løpet av en time blir alt forvandlet til en rykende askehaug. All glans og ytre prakt er med ett blitt borte, og de som har beriket seg ved all denne gudløse og sjels tomme herlighet gråter og sørger av fortvilelse.

Men i himmelen er det en stor skare som spontant roper et høyt halleluja *Åp.19,1*. De vet tydeligvis om det som har skjedd på jorden. Dette er første gang vi finner et hallelujarop i NT. Og i de følgende vers gir himmelen gjenklang av ikke mindre enn tre

nye mektige hallelujarop. Det må bety at ved dette tidspunkt vet himmelens innbyggere at Gud har holdt dom på jorden. Og de fryder seg over denne åpenbaring av Den Allmektiges rettferdighet. Her er ingen kjødelig hevngjerrighet å spore. Deres klare bekjennelse er: *Halleluja! Frelsen og æren og makten tilhører vår Gud!*

Neste post på Guds profetiske handlingsprogram synes å være Jesu Kristi majestetiske komme til jorden i suveren makt og herlighet. Men før denne epokegjørende hendelse finner sted, får vi et nytt - og siste - glimt av de 24 eldste, som allerede før Trengselen mottok sine seierskranser (stefanos). Se *Åp.4-5 og 2.Tim.4,8*. Disse har da - slik vi forstår det - tidligere opplevd en bortrykkelse fra jorden, blitt ikledd sine herlighetslegemer og fått sin seierslønn. Dermed har de også lagt dommen ved Kristi domstol bak seg. Kfr. *1.Kor.3,11-15*. Dette som en forberedelse til Lammets bryllup. Merk uttrykket «*Hans brud har gjort seg rede.*»

Men i det profetiske bilde som blir tegnet for oss i *Åp.19,7-9* skimter vi også en annen gruppe sjeler som er frelst, men som likevel ikke synes å være en del av selve brudeskaren. «*Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid*». På andre steder i Skriftens tales det dessuten om «*brudgommens venn (Joh.3,29) og folk som venter på sin herre når han vender hjem fra bryllupet,*

for at de kan åpne for ham straks han kommer og banker på» (*Luk.12,36*).

Hvem er disse som blir omtalt på denne måten? Vi kan ikke nå ta dette spørsmål opp til nærmere drøftelse, men så mye synes å være klart at disse utgjør ikke en del av selve brudeskaren. Og det gjør heller ikke de kloke jomfruer i *Matt.25*. Men alle disse står både brudgommen og bruden nær. Om dette kunne det være mye å si.

Slik mange ser det - ut fra *Åp.19,7-9* - er bruden, i betydningen den kristne menighet fra Pinsefestens dag til bortrykkelsens salige øyeblikk, i himmelen **før** Jesus kommer i stråleglans til jorden. Hele framstillingen og språkbruken i *Åp.19* - totalt sett - peker i den retning.

Avslutningen av Jesu Kristi annet komme.

Jesu Kristi annet komme til jord som Allmaktens Herre i Menneskesønnens skikkelse finnes omtalt på flere steder i GT. Så dette hadde Israel hatt en mer eller mindre klar forestilling om i hundrede av år. Det var dette Jesus henviste til da han stod anklaget for det høye råd og sa: *Fra nå av skal dere se Menneskesønnen sitte ved kraftens høyre hånd og komme på himmelens skyer. Matt.26,64*. Dette som en annen begivenhet enn Bortrykkelsens mysterium, som for øvrig ikke var en del av profetenes forkynnelse, og som

heller ikke Jesus gav noen grundig undervisning om til sine disipler. Det var først Paulus som ved en ny åpenbaring fikk innsikt i denne dype hemmelighet. Merk her spesielt *Efes.3,3-6* og *1.Kor. 15,51-52*.

Jesu Kristi annet komme til jord ved avslutningen av Den store Trengsel er skildret i et monumentalt språk og med opphøyet verdighet. Her er det ikke noe småpludrer! Og han kommer ikke alene! For *hærene i himmelen fulgte ham på hvite hester, kledd i fint lin, hvitt og rent. Åp.19,14*. Hvem er disse? Det er naturlig å anta at disse himmelske herskarene utgjøres både av engler - Kfr. *Matt.16,27* - og dessuten av Lammets brud som nå er kledd *i rent og skinnende fint lin. For det fine lin er de helliges rettferdige gjerninger*. Dette er en billedlig beskrivelse av karakteregenskaper - som Åndens frukt - som ikke til vanlig blir benyttet om engler. Dette blir ytterligere bekreftet ved det som står skrevet i *Åp.17,14. Disse - Antikrist og hans allierte - skal føre krig mot Lammet. Men Lammet skal seire over dem, fordi han er herrers herre og kongers konge - seire sammen med dem som er med Lammet, de kalte og utvalgte og trofaste*.

Dette forekommer oss å være klar tale! Vi leter forgjeves i Skriften etter en slik beskrivelse av engler, det være seg før eller etter det fall som fant sted i engleverdenen. Bruden følger Jesus - som er

Lammet, Brudgommen, kongers konge og herrers herre - fra de himmelske regioner til en krigstrett jord som ligger i ruiner på grunn av Trengselens ødeleggende doms-katastrofer. Innebærer ikke dette at Bruden følger brudgommen fra himmelen til jorden? Men dette forutsetter da at Bruden på et tidligere tidspunkt er blitt hentet hjem til Gud.

Og nå kommer vi til et punkt - eller område - i det profetiske ord der Bibeltro kristne har klart ulike oppfatninger. Kfr. *Åp.19,11-20,6*. Det synes å være et faktum, både ut fra språkbruk og innhold, at ingen legemlig bortrykkelse og forvandling av levende troende mennesker finner sted ved dette maktinngrep fra himmelen. Derom er i alle fall Skriften taus. Ingen kristne på jord blir her berørt av noen plutselig ikledelse av et herlighetslegeme, for deretter å bli løftet høyere opp. Hva er årsaken til denne overraskende taushet om en så viktig og sentral side ved Jesu gjenkomst? Kfr. *1.Kor.15,51-52* og *1.Tess.4,13-18*. For noen av oss synes det mest nærliggende svar å være at denne dyptgripende profetiske hendelse da allerede har funnet sted. Kfr. vår tidligere omtale av *Åp.4-5*.

Derimot synes det å være klart at det vil skje en "mindre" oppstandelse fra de døde. Deres antall er tydelig begrenset til *«deres sjeler som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrds*

skyld og for Guds ords skyld, og de som ikke hadde tilbedt dyret eller dets bilde, og som ikke hadde tatt merket på sin panne eller hånd. Og de ble levende og hersket sammen med Kristus i tusen år. Men de andre døde ble ikke levende før de tusen år var gått. Dette er den første oppstandelse. Salig og hellig er den som har del i den første oppstandelse. Over dem har den annen død ingen makt. De skal være Guds og Kristi prester, og regjerer med ham i tusen år» Åp.20,4-5.

Disse ord burde ikke være til å misforstå. Her tales det om en oppstandelse, men ikke om noen opprykkelse i vanlig betydning av ordet.

Den første oppstandelse

Hvem har da del i denne begivenhet som Skriften kaller *Den første oppstandelse*? Omfatter den bare Trengselstidens martyrer eller rommer den også andre grupper som ikke er omtalt her, det være seg store eller små? Er *den første oppstandelse* bare et punkt, eller er den mer å forstå som en *linje*? Sier Skriften noe om dette?

Vi tror den gjør det! Vi får i alle fall en antydning.

«Kristus er reist opp fra de døde og er blitt førstegrøden. 1.Kor. 15,20. J

Jesus var den første som i sin oppstandelse fikk et evig herlighetslegeme. Hvis Åp. 4-5 skal forstås som et bilde på

menighetens bortrykkelse før Trengselen, slik mange gjør, så vil skaren av de døde i Kristus, fra Pinsefestens dag til bortrykkelsens hastige øyeblikk, da bli reist opp fra sine graver i et nytt og fullendt herlighetslegeme. 1.Tess.4,16. Kfr. Fil.3,21. Og de troende som lever vil danne baktroppen i dette seierstog.

Videre leser vi i Åp.11 om *de to vitner*. De står fram under Den store Trengsel, forkynner Guds Ord med kraft, men blir - med Guds tillatelse - likvidert av Antikrist, til stor glede for den gudløse verden. De får ingen begravelse, men blir liggende døde på åpen gate i Jerusalem, inntil Herren reiser dem opp fra de døde og tar dem legemlig opp til himmelen, like for deres fienders øyne. Og for å bringe denne linje av *den første oppstandelse* til en avslutning, blir så til sist *trengselens tapre martyrer* reist opp fra de døde, for å regjere med Kristus i tusen år. De utgjør det som vi kan kalle for *fullendelsen av den første oppstandelse*. Alle de hittil nevnte grupper hører med i denne forløsning fra dødens velde.

Hva med Anti-Krist, Den falske Profet og dragen?

Det endelige slutt punkt for Antikristens terrorvelde blir satt ved at dyret, sammen med Den falske Profet, blir kastet levende i ildsjøen som brenner med svovel.

Men dragen, den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan, han som forfører hele verden, går heller ikke fri. Han er jo selve hovedaktøren i all denne galskap som gjør seg gjeldende. Han blir bundet med en stor lenke, kastet i avgrunnen og satt bak lås og slå. Døren blir forseglet og under de følgende tusen år blir han nektet all bevegelsesfrihet. Og vi tror demonene likeså. Dette er noe av bakgrunnen for opprettelsen av det messianske fredsrrike som skal opprettes på jorden, ofte omtalt bare som Tusenårsriket.

I løpet av Kirkens første tre hundre år rådet det ingen grunnleggende uenighet om denne "tolkingsmodell". Flere av de mest kjente kirkefedre hevdet dette syn med stor overbevisning, og deres trofaste disipler førte denne arven videre.

Dette var også en del av den rabbiniske skriftforståelse, som ble overtatt av urmenigheten. Denne lære bygger på en bokstavelig oppfyllelse av en rekke profetiske utsagn i GT om en strålende framtid for Israel, til velsignelse, varig fred, sosial rettferdighet, velstand og trygghet for alle jordens folk og nasjoner. Det er da;

«Jesus Messias skal herske fra hav til hav og fra elven inntil jordens ender. Ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegge noe på hele mitt hellig berg. For jorden er full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn».

Om dette mye kunne sies.